

Zaaknummer : CBHO 2015/239

Rechter(s) : mrs. Olivier, troostwijk en Verheij

Datum uitspraak : 22 april 2016

Partijen : appellante en Vrije Universiteit Amsterdam

Trefwoorden : aanhouding
bevoegdheid
bijzondere instelling
dwangsom
dwangsbepalingen
hoorzitting
ingebrekestelling
intrekken
instellingscollegegeld
intrekking
motiveringsgebrek
niet tijdig
proceskostenveroordeling
rechtsbijstand

Artikelen : Awb: artikel 4:17
artikel 7:15
artikel 8:72

Uitspraak : gegrond

Hoofdoverwegingen : 2.1.2 In haar e-mail van 8 september 2015 heeft appellante verweerder meegedeeld dat de toegezonden informatie, op één onderdeel na, op zich het bedrag van het haar in rekening gebrachte instellingscollegegeld zou kunnen motiveren en daarmee het motiveringsgebrek kan herstellen. In haar e-mail van 18 september 2015 heeft appellante verweerder meegedeeld dat vorenbedoeld onderdeel haar voldoende duidelijk is met de toegezonden nadere informatie. Verweerder heeft op grond van deze e-mails ten onrechte aangenomen dat appellante haar bezwaar heeft ingetrokken. In de e-mails heeft appellante immers niet expliciet vermeld dat zij haar bezwaar wenst in te trekken. Appellante heeft terecht aangevoerd dat intrekking van het bezwaar slechts uitdrukkelijk kan plaatsvinden.
Het betoog slaagt.
(...)
2.3.2 In eerdere uitspraken (zie de uitspraken van 17 december 2012 in zaak nr. 2012/207.5 en 26 augustus 2014 in zaak nr. 2015/059; www.cbho.nl) heeft het College geoordeeld dat de dwangsbepalingen ook van toepassing zijn op bijzondere instellingen. Het College ziet geen aanleiding daarvan terug te komen.
Het betoog slaagt.
(...)
2.5 Het beroep is gegrond. De beslissing van 29 september 2015 dient te worden vernietigd. Het College zal met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb zelf in de zaak voorzien. Gelet op de e-mails van de gemachtigde van appellante van 8 september 2015, 18 september 2015 en 3 oktober 2015 is er geen aanleiding de beslissing van 2 juni 2014 te herroepen, maar kan deze met verbetering van de motivering worden gehandhaafd. Gelet op artikel 7:15, tweede lid, van de Awb is reeds daarom voor vergoeding van rechtsbijstand in bezwaar geen plaats. De door verweerder verbeurde dwangsom wordt vastgesteld op € 1.260,00.
2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding. Nu het College over niet meer informatie beschikt dan waarover het College beschikte in de uitspraak van het College van 26 januari 2016 in zaak nr. 2015/210 (www.cbho.nl), en de gemachtigde van appellante niet ter zitting van het College is verschenen, sluit het College zich aan bij die uitspraak.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 2 juni 2014 heeft het Hoofd Centrale Studentenadministratie namens verweerder aan appellante meegedeeld dat haar voor het studiejaar 2014-2015 een bedrag van € 5.500,00 aan instellingscollegegeld in rekening wordt gebracht.

Appellante heeft hiertegen bij brief van 14 juli 2014 bezwaar gemaakt.

Bij e-mail van 23 juli 2015 heeft appellante verweerder in gebreke gesteld ter zake van het niet tijdig nemen van een beslissing op haar bezwaar. Ter zitting van de Geschillenadviescommissie van de Vrije Universiteit Amsterdam (hierna: de VU) op 25 augustus 2015 heeft appellante gesteld dat verweerder ingevolge artikel 4:17 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) een dwangsom verschuldigd is.

Bij beslissing van 29 september 2015 heeft verweerder appellante meegedeeld dat hij ervan uitgaat dat appellante het bezwaar heeft ingetrokken. Verder heeft hij zich op het standpunt gesteld dat het hem niet mogelijk is te beslissen over de vaststelling van een dwangsom.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief van 26 oktober 2015 beroep bij het College ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 maart 2016, waar verweerder, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, werkzaam bij de VU, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Appellante betoogt dat verweerder ten onrechte heeft aangenomen dat zij haar bezwaar tegen de beslissing van 2 juni 2014 heeft ingetrokken.

2.1.1 Verweerder heeft zijn standpunt in dit verband als volgt toegelicht. Appellante heeft ingestemd met de aanhouding van de behandeling van haar bezwaar in afwachting van de uitkomst op haar beroep bij het College tegen het in rekening gebrachte instellingscollegegeld voor het studiejaar 2013-2014. Op 20 juli 2015 heeft het College dit beroep ongegrond verklaard. Op 23 juli 2015 heeft appellante kenbaar gemaakt dat zij hierin geen aanleiding ziet haar bezwaar in te trekken. Op 25 augustus 2015 heeft de Geschillenadviescommissie van de VU het bezwaar in een hoorzitting behandeld. Ter zitting is afgesproken dat verweerder appellante informatie zal toezenden over de wijze waarop de instellingscollegegelden 2014-2015 zijn vastgesteld. Op 31 augustus 2015 heeft hij appellante deze informatie toegezonden. Op 8 september 2015 heeft appellante ter zake van één onderdeel om een nadere verduidelijking verzocht. Op 11 september 2015 heeft verweerder appellante op dit punt nadere informatie toegezonden. Op 18 september 2015 heeft appellante meegedeeld dat de aanvullende informatie voor haar voldoende is. Gelet hierop, heeft hij ervan mogen uitgaan dat appellante haar bezwaar heeft ingetrokken.

2.1.2 In haar e-mail van 8 september 2015 heeft appellante verweerder meegedeeld dat de toegezonden informatie, op één onderdeel na, op zich het bedrag van het haar in rekening gebrachte instellingscollegegeld zou kunnen motiveren en daarmee het motiveringsgebrek kan herstellen. In haar e-mail van 18 september 2015 heeft appellante verweerder meegedeeld dat vorenbedoeld onderdeel haar voldoende duidelijk is met de toegezonden nadere informatie. Verweerder heeft op grond van deze e-mails ten onrechte aangenomen dat appellante haar bezwaar heeft ingetrokken. In de e-mails heeft appellante immers niet expliciet vermeld dat zij haar bezwaar wenst in te trekken. Appellante heeft terecht aangevoerd dat intrekking van het

bezwaar slechts uitdrukkelijk kan plaatsvinden.
Het betoog slaagt.

2.2 Nu appellante haar bezwaar niet heeft ingetrokken, moet worden vastgesteld dat verweerder niet tijdig op dit bezwaar heeft beslist.

2.3 Appellante betoogt dat verweerder ten onrechte geen dwangsom heeft vastgesteld. Volgens haar heeft verweerder ten onrechte overwogen dat hij daartoe niet bevoegd is.

2.3.1 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het hem niet mogelijk is een beslissing over een dwangsom vast te stellen, nu de VU een bijzondere instelling is als bedoeld in de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, en artikel 4:17 van de Awb niet van toepassing is op bijzondere instellingen.

2.3.2 In eerdere uitspraken (zie de uitspraken van 17 december 2012 in zaak nr. 2012/207.5 en 26 augustus 2014 in zaak nr. 2015/059; www.cbho.nl) heeft het College geoordeeld dat de dwangsbepalingen ook van toepassing zijn op bijzondere instellingen. Het College ziet geen aanleiding daarvan terug te komen.
Het betoog slaagt.

2.4 Ingevolge artikel 4:17, eerste lid, van de Awb verbeurt het bestuursorgaan indien een beschikking op aanvraag niet tijdig wordt gegeven, aan de aanvrager een dwangsom voor elke dag dat het in gebreke is, doch voor ten hoogste 42 dagen.

Ingevolge het tweede lid bedraagt de dwangsom de eerste veertien dagen € 20 per dag, de daaropvolgende veertien dagen € 30 per dag en de overige dagen € 40 per dag.

Ingevolge het derde lid is de eerste dag waarover de dwangsom verschuldigd is, de dag waarop twee weken zijn verstreken na de dag waarop de termijn voor het geven van de beschikking is verstreken en het bestuursorgaan van de aanvrager een schriftelijke ingebrekestelling heeft ontvangen.

2.4.1 Met toepassing van voormelde bepalingen stelt het College de door verweerder ingevolge artikel 4:17 van de Awb verbeurde dwangsom vast op € 1.260,00.

2.5 Het beroep is gegrond. De beslissing van 29 september 2015 dient te worden vernietigd. Het College zal met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb zelf in de zaak voorzien. Gelet op de e-mails van de gemachtigde van appellante van 8 september 2015, 18 september 2015 en 3 oktober 2015 is er geen aanleiding de beslissing van 2 juni 2014 te herroepen, maar kan deze met verbetering van de motivering worden gehandhaafd. Gelet op artikel 7:15, tweede lid, van de Awb is reeds daarom voor vergoeding van rechtsbijstand in bezwaar geen plaats. De door verweerder verbeurde dwangsom wordt vastgesteld op € 1.260,00.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding. Nu het College over niet meer informatie beschikt dan waarover het College beschikte in de uitspraak van het College van 26 januari 2016 in zaak nr. 2015/210 (www.cbho.nl), en de gemachtigde van appellante niet ter zitting van het College is verschenen, sluit het College zich aan bij die uitspraak.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt de beslissing van het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam van 29 september 2015;
- III. verklaart het bezwaar alsnog ongegrond;
- IV. bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde beslissing;
- V. stelt de door het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam verbeurde dwangsom als bedoeld in artikel 4:17 van de Algemene wet bestuursrecht vast op € 1.260,00 (zegge: twaalfhonderdzesentwintig euro);
- VI. gelast dat het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam aan appellante het door haar voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht van € 45,00 (zegge: vijfenveertig euro) vergoedt.